

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/89/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118012877
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Réves
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2118012877.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Révesa a sudcov JUDr. Juraja Dziaka a JUDr. Mgr. Martina Floriša, PhD., v trestnej veci obžalovaného A. B., pre zločin falšovanie, pozmeňovanie a neoprávnená výroba peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 08.04.2025 pod sp. zn. 34T/83/2018, na verejnom zasadnutí konanom v Trnave dňa 21.10.2025 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňového súdu bol obžalovaný A. B. uznaný vinným pre zločin falšovanie, pozmeňovanie a neoprávnená výroba peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Trestného zákona účinného od 6.8.2024 (ďalej len „Trestný zákon“), na tom skutkovom základe, že

v čase medzi 22:50 hod. a 23:00 hod. dňa 29.10.2015 v Trnave v herni Lukasy na Hviezdoslavovej ulici č. 4 v úmysle použiť ako pravú postupne vložil do výherného automatu - video lotery terminál multi lotto č. 2 označeného v herni ako č. 8, a výherného automatu - video lotery terminál multi lotto č. 1 označeného v herni ako č. 2, za účelom získania (nastavenia) kreditu a následného spustenia hry, 1 ks tej istej falošnej bankovky v nominálnej hodnote 200,- EUR sériového čísla D., avšak oba výherné automaty vydali zvukovú signalizáciu a bankovku, ktorá neprešla skenerom automatu, nezobrali, a na základe odborného skúmania Národnej banky Slovenska bolo zistené, že predmetná bankovka je falošná so stupňom nebezpečnosti „5“ - nepodarený falzifikát.

Z túto trestnú činnosť uložil okresný súd obžalovanému podľa § 270 ods. 2 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 s použitím § 36 písm. p) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona a § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona a § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona sa v rámci súhrnného trestu ukladá obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Levice zo dňa 26.11.2015, sp. zn. 0T/105/2015, právoplatný dňa 05.12.2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Okresný súd zdôvodnil napadnutý rozsudok v rozsahu č.l. 529-536 spisu.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote (ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní) odvolanie obžalovaný A. B. i prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava.

Prokurátorka vzala následne svoje odvolanie, ktoré smerovalo do výroku o treste, späť osobitným písomným podaním zo dňa 22.05.2025, čo vzal na vedomie predseda senátu okresného súdu uznesením zo dňa 12.06.2025.

Obžalovaný prostredníctvom obhajcu v písomných dôvodoch odvolania poukázal na to, že na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že pokiaľ aj konal tak, ako je uvedené v obžalobe, jednoznačne išlo o pokus nespôsobilým prostriedkom. Treba povedať, že k tejto argumentácii sa súd v napádanom rozsudku ani nevyjadril, a teda nedal dostatočné odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné námietky obhajoby majúce pre vec podstatný význam (čo je samozrejme porušením práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd - napr. m.m. IV ÚS 115/03, III. ÚS 209/04, 1.ÚS 110/07).

Pri takomto druhu nespôsobilého pokusu je síce dané presvedčenie páchatel'a (aspoň možnosť uzrokovanie na účely nepriameho úmyslu) o spôsobilosti konania i snaha o zavinenie", avšak chýba čo i len za určitých podmienok objektívne spôsobilá činnosť z hľadiska zrealizovania skutku. Na strane páchatel'a ide podľa staršej náuky o tzv. nomologický omyl, teda o omyl v behu prírodných zákonov a zároveň intelektuálnu podpriemernosť konajúceho subjektu. Má za to, že v takomto prípade vôbec nemožno hovoriť o trestnoprávne relevantnom konaní páchatel'a, pretože nie je vôbec spôsobilé byť aspoň za určitých okolností kauzálne smerom k chcenému následku (napr. snaha o usmrtenie iného, teda o vraždu zaklínadlami a čarami). Nejde teda vôbec o právne relevantný pokus trestného činu a jeho konanie skôr svedčí o istej mentálnej úrovni páchatel'a.

Vo vzťahu k jeho prípadu dáva do pozornosti, že on sa nesnažil uviesť predmetnú bankovku do obehu, ktorá bola evidentne poznateľná ako falzifikát, využitím nejakých objektívnych okolností ako sú svetelné a poveternostné podmienky (napr. ak by sa na prvý pohľad falošnou bankovkou snažil zaplatiť niekde v šere v zhone) a preto je poukaz na tieto okolnosti zo strany súdu irelevantný.

Taktiež je irelevantný poukaz na to, že bankovka bola znaleckým posudkom vyhodnotená ako „stupeň kvality 5". Toto je zrejme účelové poňatie zo strany súdu, tváriac sa, ako keby sme hovorili o nejakej nižšej kvalite" falzifikátu. Za takýto „stupeň kvality č. 5" sa totiž považujú aj viditeľné napodobeniny peňazí, ktoré sú jasne poznateľné, že sa nemôže jednať o skutočné peniaze a znalec na akékoľvek, aj doslova nezmyselné kvázi falzifikáty, nedokáže uviesť iný záver, len ako stupeň kvality č. 5, teda označujúc bankovku ako „nepodarený falzifikát", tak, ako tomu bolo aj v tomto prípade.

Čo je však na účely posúdenia a právneho vyhodnotenia skutku obžalovaného významné je fakt, že obžalovaný vložil bankovku do automatu, kde žiadne poveternostné ani svetelné podmienky nemajú význam a preto je zrejme, že k následku dôjsť nemohlo (ani pri nepriaznivých poveternostných, či svetelných podmienkach pre prijímateľa, ktorým, podotýkame, bol automat) a teda ide o nespôsobilý pokus, čo sa týka prostriedku v rámci jeho spáchania.

V daných súvislostiach dáva do pozornosti aj odborné vyjadrenie ohľadom predmetného falzifikátu danej bankovky, ako aj výpoveď E. A. F., ktorá poukazovala na to, že falzifikát má vietnamské nápisy, ide v zmysle neoficiálneho prekladu o tzv. posmrtnú banku a jednoznačne sa vyjadrila, že pokiaľ človek venuje dostatočnú pozornosť prijímaniu bankoviek ako peňazí, mal by takéto platidlo ako falošné identifikovať. Taktiež, čo je na účely vyššie uvedenej obhajobnej argumentácie, že sa jedná o pokus nespôsobilými prostriedkami, zásadné, sa znalkyňa jednoznačne vyjadrila, že akékoľvek certifikované zariadenie, ktorým mal byť aj predmetný hrací automat, je spôsobilé zachytiť takúto falošnú bankovku.

Na základe uvedeného je zrejme, že skutok nemôže byť trestným činom, pretože aj keď ide o konanie v štádiu pokusu, takéto konanie by objektívne nikdy nemohlo vyústiť do zákonom predpokladaného následku (zaplatenie falošnou bankovkou) a preto nie je možné tvrdiť, že došlo k naplneniu objektívnej stránky trestného činu, v rámci ktorej musí vždy byť v prípade štádia pokusu trestného činu aspoň reálna

možnosť, že k následku dôjsť môže. Na tomto základe navrhuje, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a oslobodil ho spod obžaloby.

Konanie na odvolacom súde:

Krajský súd v Trnave vykonal verejné zasadnutie za účasti zástupkyne Krajskej prokuratúry v Trnave, obhajcu obžalovaného a za splnenia procesných pravidiel v neprítomnosti obžalovaného.

Zástupkyňa Krajskej prokuratúry v Trnave na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v konečnom návrhu navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí s poukazom na obsah odvolacích námietok navrhol odvolaniu vyhovieť s konečným návrhom na oslobodenie obžalovaného spod obžaloby z dôvodu, že skutok nie je trestným činom.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania obžalovaného, podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a tak zistil, že odvolanie obžalovaného je nedôvodné.

Odvolací súd po komplexnom preskúmaní celého spisového materiálu dospel k záveru, že okresný súd v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, postupoval plne v súlade s Trestným poriadkom. Na hlavnom pojednávaní vykonal všetky dostupné a relevantné dôkazy v rozsahu potrebnom pre náležité zistenie skutočného stavu veci nevyhnutného pre zákonné a objektívne rozhodnutie. Súčasne dodržal všetky procesné garancie, ktorých účelom je zabezpečenie práva obžalovaného na obhajobu.

Okresný súd vykonané dôkazy v súlade s § 2 ods. 12 Trestného poriadku hodnotil jednotlivo i vo vzájomnom súhrne, po uvážení všetkých okolností prípadu, pričom dospel k správnym skutkovým zisteniam, ktoré zodpovedajú obsahu vykonaného dokazovania. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd v súlade s § 168 ods. 1 Trestného poriadku jasne a zrozumiteľne uviedol, o ktoré dôkazy oprel svoje závery, ktoré skutočnosti pokladal za preukázané alebo vylúčené, a akými úvahami sa spravoval pri posudzovaní jednotlivých dôkazov, najmä pokiaľ si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je zároveň zrejmé, akými právnymi úvahami sa okresný súd riadil pri uznaní viny obžalovaného.

Z výpovede obžalovaného okresný súd správne ustálil základné okolnosti priebehu skutku a jeho prítomnosť v herni v kritický čas. Výpovede príslušníkov Policajného zboru potvrdili, že obžalovaný pri kontrole predložil falošnú bankovku, ktorej nepravosť bola zjavná už na prvý pohľad. Rozhodujúcim dôkazom bola výpoveď krupiera – svedka E. G., ktorý presne a podrobne popísal správanie obžalovaného pred vložením bankovky, pri jej použití, ako aj po jej odmietnutí automatmi. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že obžalovaný bol opakovane upozornený na problém s bankovkou a predloženiu bankovky na kontrolu sa aktívne bránil. Toto konanie je podľa odvolacieho súdu plne konzistentné so záverom, že obžalovaný vedel o nepravosti bankovky a jej pôvod sa snažil zakryť.

Odborné vyjadrenie Národnej banky Slovenska potvrdzuje, že ide o falzifikát 5. stupňa kvality, pričom jeho zameniteľnosť pri určitých subjektívnych či objektívnych okolnostiach nie je vylúčená. Táto skutočnosť podporuje záver o objektívnej vhodnosti falzifikátu na použitie ako platidla, a to aj napriek tomu, že hrací automat ho v danom prípade identifikoval.

Výpovede svedkov H. a E., ktoré sa týkali skôr súkromných okolností obžalovaného, nijako nespochybňujú skutkové zistenia okresného súdu o tom, akým spôsobom obžalovaný s bankovkou narábal a ako reagoval na snahu krupiera vykonať jej kontrolu. Tieto výpovede nemali potenciál zmeniť hodnotenie priamych a rozhodujúcich dôkazov.

Z vykonaných dôkazov okresný súd správne vyvodil záver, že konanie obžalovaného naplnilo všetky znaky skutkovej podstaty zločinu podľa § 270 ods. 2 Trestného zákona, účinného od 06.08.2024, keď falšovanú bankovku dal ako pravú vložením do výherného automatu s cieľom aktivovať hru. Právne závery okresného súdu sú logické, presvedčivé a v súlade so zákonom.

Odvolací súd v podrobnostiach poukazuje na dôvody uvedené v odôvodnení rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa plne stotožňuje. Úlohou odvolacieho súdu preto bude zaoberať sa už len odvolacími námietkami uvedenými v podanom odvolaní.

K odvolacím námietkam obžalovaného

Odvolací súd sa po preskúmaní podaného odvolania a obsahu spisu zaoberal všetkými odvolacími námietkami obžalovaného a jeho obhajcu, pričom dospel k záveru, že tieto námietky nie sú dôvodné.

Obžalovaný v prvom rade tvrdí, že jeho konanie predstavuje tzv. pokus nespôsobilým prostriedkom, keďže podľa jeho názoru neexistovala žiadna objektívna možnosť, aby hrací automat predmetnú bankovku prijal. Odvolací súd tento názor nezdiera.

Predovšetkým je potrebné zdôrazniť, že právna úprava trestného činu podľa § 270 ods. 2 Trestného zákona nerozlišuje medzi pokusom „voči človeku“ a pokusom „voči technickému zariadeniu“, ani nepodmieňuje trestnosť úspešnosťou aktu prijatia falošného platidla.

Podstatou konania je uvedenie falšovaného platidla do obehu tým, že ho páchatel dá ako pravé, teda vykoná úkon smerujúci k jeho akceptácii ako skutočných peňazí. V prejednávanej veci bolo nepochybne preukázané, že obžalovaný bankovku vložil do hracieho automatu s cieľom dosiahnuť získanie kreditu, a teda ju dal ako pravú. Takéto konanie napĺňa objektívnu stránku skutkovej podstaty už v štádiu pokusu. Námietku o nespôsobilom prostriedku preto nemožno akceptovať.

V právnej teórii aj judikatúre platí, že o nespôsobilý prostriedok ide iba vtedy, keď použitý prostriedok nemôže viesť k následku ani za iných, priaznivejších podmienok. V tejto veci však bolo odborným vyjadrením Národnej banky Slovenska jednoznačne potvrdené, že falzifikát, hoci zaradený do 5. stupňa kvality, je za určitých nepriaznivých okolností (subjektívnych aj objektívnych) spôsobilý vyvolať zámenu za pravú bankovku. Znalkyňa Mgr. Bónová výslovne uviedla, že medzi takéto okolnosti patria najmä svetelné podmienky, nepozornosť či neznalosť ochranných prvkov bankoviek, a že riziko zameniteľnosti nemožno vylúčiť.

Z uvedeného vyplýva, že predmetná bankovka nie je absolútne nespôsobilým prostriedkom, ako tvrdí obhajoba. Naopak, má vlastnosti, ktoré pri splnení určitých podmienok môžu viesť k omylu osoby, ktorá s ňou nakladá. Skutočnosť, že hrací automat v konkrétnom prípade bankovku odmietol, neznamená, že prostriedok bol nespôsobilý. Trestná zodpovednosť páchatela nie je viazaná na úspešnosť falšovania, ale na jeho úmysel uviesť falošnú bankovku do obehu.

Za irelevantnú považuje odvolací súd aj argumentáciu obhajoby, že obžalovaný „nevyužil žiadne objektívne okolnosti“, ako sú svetelné či poveternostné podmienky. Objektívna spôsobilosť falzifikátu sa neposudzuje výlučne podľa konkrétneho miesta a času použitia, ale všeobecne, s ohľadom na jeho vlastnosti, čo v prejednávanej veci bolo jednoznačne preukázané odborným vyjadrením.

Rovnako nemožno akceptovať ani argument, že falzifikát je „viditeľný“ a automat je „schopný ho zachytiť“. To, že moderné technické zariadenia disponujú systémami na odhaľovanie falzifikátov, nijako nezabavuje trestnej zodpovednosti páchatela, ktorý sa pokúsi falzifikát použiť. Práve naopak – trestný čin falšovania peňazí je koncipovaný tak, že chráni nielen jednotlivých ľudí pri hotovostných transakciách, ale aj ekonomický systém ako celok, vrátane automatizovaných zariadení. Platí aj pre pokus o vloženie falšovanej bankovky do bankomatu, mýtného automatu či výherného zariadenia.

Námietka obhajoby, že automat prijímateľom „nie je“ a teda subjektívne podmienky nemožno uvažovať, je preto právne nesprávna. Pri posudzovaní spôsobilosti falzifikátu je podstatná jeho všeobecná zameniteľnosť, nie konkrétny prijímateľ, ktorému bol falzifikát adresovaný v danom prípade. Právny záver obhajoby, že ak technické zariadenie bankovku „vždy odhalí“, ide o nespôsobilý pokus, nemá oporu v zákone ani v judikatúre.

Odvolací súd tiež konštatuje, že tvrdenie obžalovaného o „nomologickom omyle“ a o údajnej mentálnej nedostatočnosti páchatela nemá oporu v žiadnom dôkaze. Obžalovaný vedel rozlišovať pravé bankovky, používal ich opakovane, vložil ich do automatu správne a až následne použil predmetnú falošnú bankovku. Jeho následné konanie – snaha vyhnúť sa kontrole, odmietnutie ukázať bankovku krupiéroví, pokrčenie bankovky v ruke – tieto tvrdenia obhajoby zásadne vyvracajú. Ide naopak o prejavy vedomého konania smerujúceho k zakrytiu falošnosti.

Odvolací súd preto uzatvára, že námietky o nespôsobilom pokuse sú v celom rozsahu nedôvodné.

Odvolací súd považuje za potrebné osobitne zdôrazniť, prečo v posudzovanej veci vôbec neprichádza do úvahy ani záver o tzv. nespôsobilom predmete útoku.

Pri posudzovaní, či ide o nespôsobilý predmet útoku, je rozhodujúce, či konkrétny objekt (vec, na ktorú útok smeruje) môže byť vôbec nositeľom zákonom chráneného záujmu a či je spôsobilý tento záujem porušiť alebo ohroziť – aspoň v rovine pokusu. Inak povedané, o nespôsobilý predmet útoku ide len vtedy, ak je z povahy veci vylúčené, aby konanie páchatel'a mohlo spôsobiť poruchu alebo ohrozenie chráneného záujmu, a to ani za mimoriadne priaznivých okolností.

V prípade zločinu podľa § 270 ods. 2 Trestného zákona je chráneným záujmom riadne fungovanie peňažného obehu a dôvera v pravosť peňazí a cenných papierov. Predmetom útoku sú peniaze (bankovky, mince) a cenné papiere – vrátane tých, ktoré sú falošné, ale sú určené na to, aby boli vydávané za pravé a ako pravé použité.

V tejto veci nie je predmetom útoku „hocijaký žltý papier“, ale konkrétna listina, ktorá má vyobrazenie eurobankovky v nominálnej hodnote 200 €, je takto evidovaná a klasifikovaná Národnou bankou Slovenska ako falzifikát eurobankovky (zaradený v systéme falzifikátov NBS), bola NBS jednoznačne posúdená ako falzifikát bankovky, hoci v 5. stupni kvality, má taký vzhľad, že za určitých okolností môže byť zamenená za pravú bankovku.

Už len samotná skutočnosť, že NBS ju zaradila medzi falzifikáty eurobankoviek, a nie medzi „bezvýznamné napodobeniny“ či hračky, potvrdzuje, že ide o reálny predmet útoku v zmysle § 270 Trestného zákona. Ak by išlo o jednoznačne nesvojské, úplne zjavne detské alebo fantazijné „peniaze“, ktoré nemajú ani základnú podobnosť s reálnou menou, NBS by ich ani len neklasifikovala ako falzifikát eurobankovky.

Obhajoba sa snaží prezentovať tento falzifikát tým spôsobom, akoby zaraďovanie do 5. stupňa kvality znamenalo, že ide o „absolútne nespôsobilý“ predmet. To je právne aj logicky nesprávne. Stupeň kvality 5 podľa klasifikácie NBS znamená nepodarený falzifikát, nie „žiadny falzifikát“. Už samotný pojem „falzifikát“ predpokladá, že ide o napodobeninu reálnych peňazí – s určitými odchýlkami, chybnými ochrannými prvkami, horšou kvalitou tlače alebo papiera, ale stále o predmet, ktorý má za cieľ a potenciál vystupovať ako „pravé peniaze“.

Ak by išlo o nespôsobilý predmet útoku v zmysle obhajoby, muselo by ísť o situáciu, kedy buď vôbec nejde o peniaze ani ich napodobeninu (napr. farebný papier bez akejkoľvek nominálnej hodnoty, obrázok kvetu bez akejkoľvek podobnosti s bankovkou), alebo ide o takú listinu, ktorá je svojím vyobrazením a označením natoľko jednoznačne odlišná od reálnej meny, že nemôže za žiadnych okolností, ani pri maximálnej nepozornosti, vzbudiť dojem, že ide o bankovku (typicky jasne farebné, karikatúrne „detské peniaze“ s hravými motívmi, bez nominálnej hodnoty v reálnej mene, bez akéhokoľvek naviazania na vzhľad eurobankovky). Tak o tomto prípade však nejde.

Naopak znalkyňa Mgr. Bónová výslovne uviedla, že falzifikát môže byť za nepriaznivých podmienok pre prijímateľa zameniteľný za pravú bankovku, ako nepriaznivé podmienky vymenovala subjektívne aj objektívne okolnosti (svetlo, nepozornosť, neznalosť ochranných prvkov, zhon), teda priamo potvrdila, že listina má určitú mieru zameniteľnosti s pravou bankovkou, navyše ide o nominálnu hodnotu 200 €, ktorá sa v bežnom styku vyskytuje zriedkavejšie, čo objektívne zvyšuje riziko, že bežný človek ju nepozná tak dobre ako bankovky 5, 10, 20 €.

Ak chráneným záujmom je dôvera v eurobankovky a ich pravosť, potom listina, ktorá je ako 200 € eurobankovka vyobrazená, ako falzifikát takto evidovaná a za určitých okolností zameniteľná, jednoznačne nie je nespôsobilým predmetom útoku. Je presne tým typom predmetu, na ktorý § 270 Trestného zákona dopadá.

Argument obhajoby, že znalkyňa uviedla, že „pri dostatočnej pozornosti“ by mal prijímateľ falošnosť spoznať, je v tomto kontexte nerozhodný. Trestný zákon nechráni len osobu, ktorá koná maximálne pozorne, bez zhonu a bez omylu. Chráni aj situácie, keď je človek v strese, v zhone, má obmedzené svetelné podmienky, nemá dlhoročnú skúsenosť s manipuláciou s bankovkami vyššej nominálnej hodnoty. Práve preto znalkyňa jasne hovorí o riziku zameniteľnosti za nepriaznivých podmienok. To by pri nespôsobilom predmete útoku absentovalo.

Odvolací súd zdôrazňuje aj to, že predmetný falzifikát bol použitý spôsobom typickým pre reálne peniaze – bol vložený do hracieho automatu, ktorý štandardne prijíma platné bankovky euro meny. Samotný hrací automat reagoval na bankovku tak, že ju prijal na kontrolu a následne odmietol. Jeho technické zariadenie tak tiež objektívne potvrdilo, že nejde o „čistý papier“, ale o bankovku (resp. jej napodobeninu), ktorá prešla overovacím procesom.

Ani z pohľadu prístroja preto nemožno hovoriť o tom, že by išlo o úplne bezvýznamný či „nehodnotný“ predmet.

Právne je rozhodujúce, že predmet útoku je listina vizuálne a funkčne vystupujúca ako 200 € bankovka, je odbornou inštitúciou štátu (NBS) klasifikovaná ako falzifikát eurobankovky, má reálne riziko zameniteľnosti v bežnom alebo menej priaznivom platobnom styku, je objektívne spôsobilá aspoň za určitých okolností ohroziť chránený záujem na dôvere v peniaze a peňažný obeh.

Za týchto okolností nie je možné dospieť k záveru, že by išlo o nespôsobilý predmet útoku.

Nespôsobilý predmet útoku by v prípade § 270 Trestného zákona mohol byť napríklad papier s rukou načarbaným obrázkom bez akejkoľvek podobnosti s bankovkou, alebo „peniaze“ z detskej spoločenskej hry, ktoré majú úplne odlišný dizajn, neobsahujú označenie reálnej meny ani nominálnej hodnoty a ani pri minimálnej pozornosti nesplývajú s reálnymi peniazmi. Takáto situácia však v tejto trestnej veci nenastala.

Odvolací súd preto uzatvára, že konkrétna listina je falzifikátom eurobankovky, nie nespôsobilým, abstraktným alebo „fantazijným“ predmetom, je objektívne spôsobilá ohroziť chránený záujem na dôvere v peňažný obeh. Vylúčené je tvrdenie, že by nemohla za žiadnych okolností viesť k ohrozeniu alebo porušeniu chráneného záujmu, preto nemôže ísť o nespôsobilý predmet útoku a právna argumentácia obžalovaného aj v tomto smere je nedôvodná.

K výroku o treste:

Odvolací súd sa po preskúmaní výroku o treste v plnom rozsahu stotožnil so závermi okresného súdu, pričom považuje za potrebné zdôrazniť viacero skutočností, ktoré odôvodňujú správnosť a primeranosť uloženého trestu, vrátane jeho mimoriadneho zníženia.

V prvom rade odvolací súd konštatuje, že okresný súd pri určovaní druhu a výmery trestu postupoval v súlade s § 33 a § 34 a nasl. Trestného zákona, prihliadal na všetky zákonom predpokladané kritériá a dôsledne rešpektoval účel trestu. Okresný súd správne vyhodnotil charakter trestnej činnosti obžalovaného, spôsob jej spáchania, jeho osobu, sklony k páchaniu trestnej činnosti, predchádzajúce odsúdenia a celkovú trestnú minulosť. Zároveň však venoval náležitú pozornosť aj faktorom, ktoré majú osobitný význam pri hodnotení primeranosti trestu, a to najmä mimoriadne dlhému časovému odstupu od spáchania skutku.

Skutok, pre ktorý bol obžalovaný odsúdený, sa stal v roku 2015, pričom rozhodnutie v prejednávanej veci bolo vydané až v roku 2025. Ide teda o časový odstup takmer desať rokov, čo je samo osebe okolnosť, ktorá podľa ustálenej judikatúry všeobecných súdov aj Ústavného súdu SR odôvodňuje použitie mimoriadnych zmierňovacích ustanovení, ak za túto dĺžku konania nenesie obžalovaný žiadnu zodpovednosť. Takto dlhé konanie objektívne oslabuje preventívnu funkciu trestu, znižuje potrebu represie a posúva ťažisko úvah súdu k tomu, aby trest bol predovšetkým spravodlivý, primeraný okolnostiam prípadu a rešpektoval zásadu, že trest má nasledovať po čine bez zbytočného odkladu.

Okresný súd preto správne využil ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Pri zločine podľa § 270 ods. 2 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 (ktorý je pre páchatel'a priaznivejší) je zákonom ustanovená sadzba 2 až 8 rokov, avšak pri uložení súhrnného trestu vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Levice sp. zn. OT/105/2015 nebolo možné uložiť miernejší druh trestu než trest odňatia slobody (§ 42 ods. 2 Trestného zákona). Napriek tomu okresný súd mohol – a aj to urobil – trest znížiť na absolútnu zákonnú hranicu šiestich mesiacov (§ 39 ods. 3 písm. e) Trestného zákona), čím uložil de facto symbolický nepodmienečný trest, ktorého účel spočíva najmä v splnení zákonného rámca pre uloženie súhrnného trestu a v rešpektovaní zásady spravodlivej sankcie vzhľadom na extrémny časový odstup od skutku.

Odvolací súd tento postup plne akceptuje a stotožňuje sa s ním. Uložený trest vo výmere šiestich mesiacov odňatia slobody predstavuje najmiernejší možný zákonný postih, ktorý súčasne rešpektuje

zásadu zákonnosti trestov pri ukladaní súhrnného trestu, a jeho „symbolická“ výška zodpovedá aktuálnym pomeroch prípadu a do značnej miery eliminuje negatívne účinky neprimeranej dĺžky konania. Rovnako správne okresný súd rozhodol o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Hoci ide o trest uložený za zločin, výnimočnosť mimoriadne zníženého trestu, jeho symbolická výmera a charakter skutku umožňovali zaradenie do najmiernejšieho režimu, čo je plne v súlade s § 48 Trestného zákona. Odvolací súd nepovažuje za opodstatnené žiadne prísnejšie zaradenie, keď dôvody pre priťažujúci prístup neboli dané ani z hľadiska povahy skutku, ani z hľadiska aktuálneho významu sankcie.

V súlade s § 42 ods. 2 Trestného zákona okresný súd správne zrušil výrok o treste uložený obžalovanému skorším trestným rozkazom Okresného súdu Levice, sp. zn. OT/105/2015 zo dňa 26.11.2015, keďže pri ukladaní súhrnného trestu je súd povinný nahradiť skorší výrok o treste novým trestom, ktorý vyjadruje jednotu posudzovaných konaní. Tento postup je zákonom predpokladaný a nevyhnutný, pričom jeho uplatnenie v tejto veci bolo vykonané v plnom súlade so zákonom.

Odvolací súd sa stotožňuje aj s tým, že okresný súd do súhrnného trestu správne poňal aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke v trvaní troch rokov, ktorý bol uložený skorším rozhodnutím. Keďže ide o sankciu svojou povahou viazanú ku konaniu a osobe obžalovaného a jej povaha neodporovala možnosti prevziať ju do súhrnného trestu, okresný súd postupoval správne, keď tento trest zachoval v rozsahu v akom bol uložený.

Odvolací súd preto uzatvára, že výrok o treste je zákonný, spravodlivý a primeraný všetkým okolnostiam prípadu, pričom okresný súd pri jeho uložení správne prihliadol na extrémny časový odstup od spáchania skutku, na povinnosť uložiť súhrnný trest, ako aj na potrebu vyrovnať nároky generálnej prevencie s požiadavkou spravodlivosti.

Z uvedených dôvodov preto rozhodol odvolací súd o odvolaní obžalovaného tak, ako je to uvedené v enunciiate tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.